

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קצ"ז
שמיני עצרת - שמחת תורה
תשפ"ז

מאת מורינו
הרב שליט"א

בשמחת תורה נמשך שפע לכל השנה

הרשעים מהאפיקורסות. רבנו אומר בתורה קל"ה שע"י הריקודים מאיד אור הצדיק חוזקים לענוה ושפלות.

הרמב"ם אומר שהשמחה שאדם שמח בעשיית המצוות היא באהבת האל שציוה בהן. הריקודים מביאים לאהבת ה'. כל הריקודים הם כדי להגיע ל"צמאה לך נפשי כמה לך בשרי", "מבשרי אחזה אלוך", שבשר הגוף מתחלף, כמו שאומר רבנו בתורה פ"ג שצריך לפשוט את הגוף. ובריקוד אפשר לפשוט את הגוף ולקבל גוף מאיר, גוף קדוש מגן עדן. בשעת הריקודים פועלים אין סוף ישועות: שידוכים, רפואה, פרנסה. שאדם לא יצטרך לבריות, שלא יצטרך לגלגל גמ"חים, לרוץ אחרי ערבים.

חזקיה - שלא ידע את סוד הריקודים

זה שאומר המדרש אחרי הניצחון על סנחריב, שמתו כולם, שני מיליארד ו-600 אלף חיילים של סנחריב, בא ישעיה ואמר להם: תגידו שירה והלל להודות לה' על הנס. אבל חזקיה טען שזה ביטול תורה. וכן המדרש אומר שאחרי מפתח סיוחן ועוג, עם ישראל היה צריך לומר שירה, ודוד אח"כ השלים את זה: "למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו, לסיחון מלך האמורי כי לעולם חסדו, ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו".

ישעיה אמר לחזקיה שיודה לה' על הניסים. חזקיה אמר שזה ביטול תורה. חזקיה היה מהמלכים שנשברו, כי הוא לא ידע את סוד הריקודים. אפילו שלומדים ומתפללים, אם לא רוקדים אז אין עליה ללימוד ולתפילה. בקוצק למדו שעה ורקדו שעה. בשמחת תורה זה 36 שעות של ריקודים, ואסור לישון. אז זה עליה של הלימוד שלמדו כל השנה, זה השמחה של כל ה-365 יום שבשנה.

הרבי מסאטמאר הציל את כל יהדות הגולה רק בזכות שהיה רוקד 60 שעות, כי היה שני ימים שמיני עצרת ושמחת תורה - 48 שעות, ועוד הקפות שניות - 12 שעות, סה"כ 60 שעות, כמו שהגמל אומרת בעבודה זרה כ"ה, שיהושע העמיד את השמש 60 שעות. ביארצייט שלו, כ"ו באב, עושים החסידים כמו ל"ג בעומר, ואפילו יותר מזה.

36 שעות באור הגנון

36 שעות אנו נמצאים באור הגנון, וצריך לרקוד בלי הפסקה. מי שלא גמר שמו"ת, יעמוד בצד ויקרא, מבראשית. מי שלא אמר שמו"ת לא מאיד לו האור הגנון, כי עוקר סימן שלם בשו"ע, וזה כמו דבר אחר, וממילא לא מאיד לו שום אור הגנון. בשיבת קלם היו רוקדים בשמחת תורה על השולחנות. קלם זה היה שיא ישוב הדעת. פעם באו הבעלי בתים של קלם וראו את הריקודים שם, ושאלו את הסבא מקלם: למה לא רוקדים נורמלי? ענה להם שבאמת כל השנה צריך כך לרקוד, אבל אי אפשר, כי צריך ללמוד ולהתפלל. אז שמוע שמחת תורה, השמחה פורצת את כל הגבולות. מי שיחזיק פה מעמד, אז הוא יראה ניסים, ובכל שניה ורגע יראה את ה' עין בעין.

כל עניין הריקודים זה לדעת שאין עוד מלבדו. וזה מה שר' נתן מסביר (בהל' מתנת שכ"מ ב, ב) שצריך לדעת שאין עוד מלבדו, שאין עוד, ממש אין עוד שום מציאות חוץ מה, כי באמת עיקר התכלית שצריכים לידע כי אין עוד מלבדו, אין עוד ממש. דהיינו שאין שום דבר נמצא בעולם כלל, רק הוא יתברך לבדו, "כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד". ולכן אנו אומרים את זה 3 פעמים ביום "אין עוד", לדעת שאין שום מציאות אחרת. אין עוד ממש, כי אין שום דבר נמצא בעולם כלל וכלל, אלא רק הוא לבדו יתברך, כי הכל הבל.

רבנו אומר (בתורה ס"ו) שאדם הנצרך לבריות לא יכול להתפלל בכונה. כל תנועה הוא חושב על אנשים. וזה מה שר' חיים מברסק מביא על יוסף הצדיק, שאמר לשר המשקים "אם זכרתי וכו' והזכרתי", שכל הפגם של יוסף היה שביקש משר המשקים פעמיים. כדי לבקש משהו מספיק פעם אחת. אם מבקש עוד פעם, אז הוא עושה ממנו אלוהות, ולכן נשאר עוד שנתיים במאסר.

בליל הריקודים נמשך כל השפע

בשעת הריקודים בשמחת תורה, בריקודים נמשך כל השפע, שלא יצטרכו לרוץ לגמ"חים, לרוץ אחרי ערבים. כל השפע נמשך. וזה שרבנו אומר שב"ואמונה כל זאת" של שמחת תורה נמשך כל השפע לכל השנה. בלילה הזה של הריקודים של שמחת תורה נמשך כל השפע.

ואם אדם חושב שפלוני יביא לו כסף, אז ממש עושה ממנו אלקות. וזה מה שאומר ר' נתן, שצריך שיהיה "אין עוד מלבדו" ממש, אין שום מציאות חוץ מה, אין בנים, אין חסידים. יש רק ה'. רבנו אומר: מספיק רק 5 תלמידים, לא צריך חסידים. עכשיו כל העבודה זה להגיע להכרה שאין עוד מלבדו, ולזה אנו חוזקים בשעת הריקודים.

"אמת ואמונה" - ניסים ונפלאות עד אין מספר

ע"י הריקודים נמשך השפע לכל השנה, ורבנו גילה שבליילה זה של שמחת תורה, כשאומרים "אמת ואמונה", נמשך השפע לכל השנה. "ואמונה כל זאת וקיים עלינו וכו' ניסים ונפלאות עד אין מספר" - שנמשכים ניסים ונפלאות עד אין מספר, אין סוף ניסים ונפלאות ה' ישפיע.

כשאומרים בתיקון הכללי "יוציאם בכסף וזהב", נשפעים לאדם כל השפע, כמו שאומר הילקו"ש שבכל יום יורד שפע ל-2000 שנה, שנאמר "דבר יום ביומו", ויום של הקב"ה הוא אלף שנה, רק שצריך לשמור עיניים כדי לא לאבדו.

הרמב"ם אומר (הל' לולב ת, טו): "השמחה שישמח האדם בעשיית המצוות ובאהבת האל" - בשמחה וריקודים חוזקים להכיר את גודל אהבת האל. ומי שלא רוקד הוא חוטא ופושע ושוטה. רבנו אומר בתורה ס"ד שע"י הניגון של הצדיק מעלים את נשמות

